

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תרח

ערב שבת קודש פ' בא, ה' שבט ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

IN LOVING MEMORY OF A DEAR FRIEND
Yigal ben Reb Arye Leib שיח' Weissbach
Passed away on 27 Tishrei, 5766

ת. נ. צ. ב. ה.

AND IN HONOR OF HIS PARENTS AND BROTHER
Reb Arye Leib ben Asnas שיח'
Mrs. Malka bas Yehudis תח'
Avrohom ben Malka שיח'
Weissbach

May they go from strength to strength
in health, happiness, Torah and *mitzvot*.

DEDICATED BY

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel שיח' Shagalov

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service
15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666
Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה / משיחות ש"פ בא היחסות

6 זמן הגאולה

שתיקת הרבנים / פרשת העובד באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

שירה בתופים ובמחולות / הוראות למעשה בפועל

11 ניצוצות של משיח

צריכים להבהיר שמבקשים גאולה "למטה מ" טפחים" / קטנים קצרים בעיני גאולה

12 יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק ט"ו / יומן מרחק מהנעשה ונשמע בבית חינו 770 בשנת תשמ"ו ב"ד שבט ובימים שלפניו

בקשר עם המובא ביומן הבאנו צילום נדיר ממענה כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לשאלת המניחים על ביאור שאמר בהתוועדות ש"פ בא, כמפורט ביומן

ואם אפשר לתקן להוסיף תיקונים והשמטות המציינים בדיקים המצוי"ב

א) בסוף הפרק 2, שה"מ ממני חרדו אמר הקב"ה שידבר אחר לדור ואין שני דברים לדור - אולי כדאי להוסיף ביאור בזה. כי בפשטות לומדים (לכאורה) שדבר אחר לדור הוא מצד מעלתו העצמי - שאין על בניו אלא ח' אלפים, והנשיא הוא רק "אייגער". ומצד זה ולא מצד חסרון הדור) אא"פ לחיות שני דברים לדור.

ואולי הביאור בזה קשור עם זה שאף שמשיח יהי נשיא היחיד לע"ל. הרי אז יקמו ויהיו

כל הנשיאים שבכל הדורות. שמה להלן עמדו ושטרו אף כאן (נאכ"ב לע"פ) עומדים ומשמשים

דור חרדו עצמו (רק אתפשטות דמשה) ולא בחי' משה עצמו) - יש לומר שזהו ע"ד מה שמוציא ה' יחושע

כמוני לבנה ושני משה כמוני חמה (כ"ב ע"ה. ספרי ורש"י פירוש כ"ב). - שוחו (לא חסרון

ביוחשע עצמו. כי יחושע (הכל נשיא בדורו) (הוא במניפיות) משה פמש (ראה ת"א ס"ג). כ"א) רק

ממני חסרון הדור? (שאינם יכולים לקבל רוב טובה - ע"ד מ"ש לעיל הפרק 2 בנוגע ל"אין שני

דברים לדור?). ואינם יכולים לקבל באומץ ישר ממני חמה. משה (ע"פ שאי אפשר להביט במני חמה

ממני חסרון הדור) כ"א ע"י הארתו ממני לבנה (יחושע). וע"י נעשה בלי מוכשר לקבל (במניפיות)

גם מני חמה מצ"ע. ועד להשלימות דאור החמה לע"ל ש"יח" שבמילים כאור שבעת הימים" (ישע"י

ל"ב).

להעיר שלע"ל ג"כ יתגלה זה שיהושע הוא כמשה - "וחי אור חלבנה (יחושע) כאור החמה

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

על הביאור שביקשו המניחים להוסיף להע' 2, מחק כ"ק אד"ש מה"מ בתחילת הקטע את תיבת "שרק" ושינה ל"שמפני", אח"כ הדגיש התיבות "חסרון הדור" ו"מעלתו העצמי".

בהמשך ענה להם כ"ק אד"ש מה"מ על שאלתם:

1] [הקיף את התיבות "בפשטות לומדים" וכתב:] ומרע"ה - רועה האמתי - טעה בדבר הפשוט כ"כ!?

2] [הקיף את המילים "עומדים ומשמשים" וסימן:] !!

3] דרכם פס"ד ובפשטות - בענינים הכי מס[ו]בכים ומבלי כל מרז"ל כו' לראי'.

4] מרז"ל מפורש בנדו"ז (דהנה[גה?]) שלעת"ל יהי' דוד בר קיסר ומשיח קיסר.

5] כ"ק אד"ש מה"מ הקיף תיבת "רק", הדגיש תיבת "אתפשטותא", הקיף את התיבות "ולא בחי' משה בעצמו" וכתב: המקור?

לע"נ ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גנ' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויהי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה. יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

המדור "ניצוצות של משיח" מוקדש לעילוי נשמת הרה"ה זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה ת. נ. צ. ב. ה. יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמתית והשלימה

היום הורה כ"ק אד"ש למנהלי "ועד שיחות באנגלית" שהחלו כעת לעבוד על הוצאת ספר מכל הקונטרסים שיצאו – להוסיף עוד כמה אנשים לעבודת העריכה, ושיהי' זה דבר נכון אם הספר יהי' מוכן לערב שבת קודש זה פ' בשלח (!) כמובן שהנ"ל נכנסו לעבודה בכל כוחם כשהם עושים לילות כימים להכין את הספר תוך 5 ימים!

בשחרית, באומרו את ה"הי רצון" שלפני הקדיש דרבנן, החל כ"ק אד"ש לנגן "שיבנה כו". עשרה טנקים יצאו היום למבצעים בניו-יורק וחזרו לאחר הקיעה. למנחה נכנס כ"ק אד"ש בשעה הרגילה ובדרכו סימן בידו הק' להגברת השירה.

נגנו "גידן נצח", פ"ק אג"ש ה"י" אה"א איוחג וצוגר בחוקה אה"א פ"א

בשעה 9:30 לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. במקום נכח קהל גדול מאד שלא בערך אפילו ל"ט כסלו, והזאל ה"י מלא ודחוס מפה אל פה, בפרט על בימת כ"ק אד"ש. מפאת הדוחק על הבימה ארכה כניסתו (וכן יציאתו) של כ"ק אד"ש זמן רב.

בכניסתו חייך כ"ק אד"ש לכמה מהעומדים בדרכו. משהתיישב הביט במשך זמן ארוך על אדם מבוגר שעמד לימינו ולא הי' לו מקום לשבת. בשלב מסוים אמר להר"ל"ג כמה מילים על כך והמשיך להביט לכיוונו. על פניו של כ"ק אד"ש הי' נראה שאינו מרוצה מכל זה.

בעת הניגונים שבין השיחות קודש סימן כ"ק אד"ש בראשו הק' פעמים רבות לעבר כל הקהל להגברת השירה.

לאחרי השיחה הראשונה ניגש הר' יאלעס ומסר לכ"ק אד"ש ב' מעטפות אותם הכניס בסוף הסידור.

אמירת המאמר (כעין שיחה) ד"ה באתי לגני ארכה כרבע שעה.

אח"כ ניגנו "דידן נצח" וכאן הי' כ"ק אד"ש שמח במיוחד ועודד בחזקה את השירה כמה פעמים בידו הק'. בהמשך הורה בחיוך להר"ח הכהן שי' גוטניק לומר לחיים בסמנו בתמי' בידו הק' מדוע לא אמר כלום, וסימן לו בראשו הק' להגביר השירה. אח"כ ביקש מהרב הכט מניו-הייבן לומר לחיים, הנ"ל אמר על כוסית קטנה וכ"ק אד"ש סימן לו בשתי ידיו הק' כשפניו הק' רציניות – למה אמר על כוסית קטנה. כשאמר הנ"ל על כוס גדול הורה כ"ק אד"ש גם להר"א הכט לעשות כן.

בעת המגבית הוציא כ"ק אד"ש כמה מטבעות מכיסו והכניסם לתוך מעטפה.

כשנגנו "נייע זשוריעי" סימן כ"ק אד"ש בראשו הק' להגביר השירה, ואח"כ סימן גם בידו הק' בתנועות חזקות כמה פעמים. בהמשך הורה לנגן "שיבנה" וגם כאן עודד בתנועות חזקות בידו הק'. אח"כ הורה כ"ק אד"ש לחזן טעלישעווסקי לנגן גם "נייעט נייעט" (דבר נדיר ביותר שכ"ק אד"ש יורה לו לנגן עוד ניגון), ועודד את השירה בתנועות חזקות.

בניגון "כי בשמחה" יצא כ"ק אד"ש מההתוועדות כשהוא מעודד בידו הק' את השירה לעבר כמה מהעומדים. ביציאתו אמר כמה מלים להרב יאלעס.

עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה

כעת צריך להיות פתיחת העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה • עיקר הגעגועים לגאולה הם לא כל כך מצד הרוחניות והנשמה, כי מצד רוחניות העינים הנשמה בשלימות וכל העינים בשלימות, משא"כ מצד גשמיות העינים של הגוף, שם בעיקר נרגש ההעלם והסתה, ובמילא - זה מעורר עוד יותר חזק את הגעגועים לגאולה • החידוש דדור התשיעי לגבי כל הדורות שלכני-זה, עד לדור שלכני-זה (דור השמיני)

משיחות יום ד' פ' בא, ג' שבט, וש"פ בא, ו' שבט ה'תשנ"ב - מוגה,
תרגום מאידית*

א. [. . .] הקביעות של יו"ד שבט בשנה זו – ביום הרביעי בשבוע, שבו "נטלו המאורות אבל בו ביום נתלו המאורות, נתלו בתי"ו"י:
ביום זה היתה הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר (נטלו המאורות). אבל לא באופן שנשאר "נטלו" ח"ו, אלא מה"נטלו" נעשה מיד נתלו "שני המאורות הגדולים"² באופן נעלה יותר – כידוע שע"י הסתלקות נעשה עלי' וגילוי נעלה יותר (מבחי' "אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין"³), ואז הנשמה

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

(1 לקו"ד ח"א מב, סע"א ואילך. וראה ז"ח בלק ד"ה אראנו (נה, ב).

(2 בראשית א, טז.

(3 ראה תניא פכ"ז ולקו"ת ר"פ פקודי (מזח"ב קכח, ב. ועוד). תו"א ויקהל פט, ד. לקו"ת חוקת סה, ג. וראה ד"ה באתי לגני ה'שית פ"א.

"אשתכח בכולהו עלמין יתיר מבחיהי"; וע"י חסידיו ותלמידיו המקושרים אליו כנשמות בגופים כאן למטה בדור התשיעי (תשיעי בתי"ו, ע"ד התי"ו ד"נתלו" לגבי הטי"ת ד"נטלו") – נפעל גם למטה השלימות ד"נתלו המאורות", "אתפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין" בנשמה בגוף למטה.

מזה מובן החידוש דדורנו – הדור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, עד לדור שלפנ"ז (דור השמיני): מכיון שהגאולה לא באה אז בפועל, ה"בא אל פרעה" (הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" למטה) לא היה בתכלית השלימות כנשמה בגוף בריא (היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, וגם הנשמה בגוף היתה במצב ש"הדיבור הוא בלול" וכו'); משא"כ בדורנו

(4 זח"ג ע"א, ב. הובא ונת' באגה"ק סכ"ז וביאורה (קמו, א ואילך).

זה – הדור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה – נעשה תומי "נתלו המאורות", שלא זו בלבד שלא חסר ח" במאורות הגדולים דגילוי תושב"כ ותושבע"פ⁵, אלא אדרבה – מיתוספת שלימות נעלית יותר בזה [לא באופן ד"כבד פה מאורייתא שבע"פ וכבד לשון מאורייתא שבכתב", בהיותו למעלה מזה], באופן שכנסמות בגופים מקבלים בפנימיות ("נעמט מען אויף") "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, עיי"ז שמשח צדקנו בא מיד, "שלח נא ביד תשלח" וילמד תורה את כל העם כולו⁶, עד "תורה חדשה מאתי תצא"⁷, וזה פועל את השלימות והעלי' דכל הדורות שלפנ"ז, עיי"ז ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשנו.

חידושו של דורנו לגבי הדורות שלפני זה – רואים בפועל בעבודת הדור: בדורנו זה ניתוסף, עד שלא בערך, לגבי הדורות שלפנ"ז בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, הן בריבוי השפע (הספרים הנדפסים וכו'), והן בעשיית כל העולם, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, לכלי לקבלת ("צו אויפנעמען") האורות הגדולים, הן בנוגע לבני"ע – עיי"ז התרי"ג מצוות, והן בנוגע לאוה"ע – עיי"ז הפצת השבע מצוות בני נח⁸, כך שמאירים את כל העולם עם "נר מצוה ותורה אור" באופן ד"אתפריעו כל נהורין", שכל אחד יכול לקבל את האור כנשמה בריאה בגוף בריא,

עד שרואים בפועל (כמדובר כמ"פ לאחרונה) שאומות העולם בכו"כ מדינות

5 ראה של"ה בהקדמתו טז, סע"א. במס' שבועות שלו קצא, א. וראה לקו"ת שה"ש יא, ד. אוה"ת בראשית יד, א. לו, סע"ב. במדבר ע' מו. מג"ע ע' בשמא (בהוצאת תש"נ – ע' קמט). נ"ך ע' ריז. ועוד. וראה לקו"ש ח"ל ע' 10 ואילך.

6 ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב. לקו"ת צו יז, א ואילך. ובכ"מ.

7 ישע"י נא, ד. ויק"ר פ"ג, ג.

מסייעים לבני"ע בעבודתם (ע"ד ויותר מאשר היה ביציאת מצרים), עד שגם מדינה היא שהיתה סגורה ומסוגרת ריבוי שנים, ולא נתנו ליהודים לצאת ממנה, ולא איפשרו להם לקיים תומ"צ בשלימות וכו' – הרי לאחרונה נשתנתה מן הקצה אל הקצה, וכעת לא זו בלבד שמאפשרים ליהודים להתנהג כפי רצונם, ומרשים להם לצאת משם, אלא יתירה מזו – מסייעים להם בכך.

עד שרואים כיום בפועל שנוסף לזה שבני"ע עומדים "הכן כולכם" לגאולה, גם אוה"ע עומדים "הכן כולכם" שבני"ע יצאו כבר מהגלות ללכת לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה,

ונשמות בגופים בלי שום הפסק כלל, באים מיד לתכלית השלימות ד"בא אל פרעה" בגאולה האמיתית והשלימה, שלימות הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין", "והי' לך הוי' לאור עולם"⁹.

ב. מזה מובן הלימוד עתה מ"בא אל פרעה":

דובר כמ"פ שכבר "כלו כל הקיצין"¹⁰ וכבר סיימו הכל, והגאולה היתה צריכה לבוא כבר מזמן, ומפני טעמים שאינם מובנים כלל וכלל עדיין לא באה.

מזה מובן, שעכ"פ כעת, צריכה הגאולה לבוא תיכף ומיד ממש. ובלשון העולם: זהו הזמן הכי נעלה ("די העכסטע צייט") לגאולה האמיתית והשלימה!

ולמעשה, שבלשון "הזמן הכי נעלה" ("העכסטע צייט") מרומז תוכן הגאולה – ש"זמן" הקשור עם מדידה והגבלה (עבר הוה ועתיד), נעשה ("הזמן) הכי נעלה", באופן שאין למעלה הימנו. כלומר, שהגבול (זמן)

8 ראה רמב"ם הל' מלכים פ"ח ה"י.

9 ישע"י ס, יט.

10 סנהדרין צז, ב.

בעת שעלה למפטיר כיסה כ"ק אד"ש כמעט את כל ראשו הק' בטלית (שלא כהשבתות הקודמות).

להתוועדות נכנס כ"ק אד"ש לערך בשעה 1:35. בשיחה הראשונה, כשדיבר כ"ק אד"ש בקשר ל"שטורעם" של כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע אודות ההשתדלות ללמד ילדים את אופן הקריאה של האותיות עם הנקודות קמץ אל"ף א' וכו', הגביה כ"ק אד"ש את קולו בחזקה, ודיבר בלשון של תביעה מתוך התרגשות גדולה ותוקף מיוחד.

לאחר השיחה הורה כ"ק אד"ש לבנו של ר' זלמן יפה (ממנצ'סטר) לומר לחיים, וכמה פעמים הצביע עליו כשהוא מסמך לו בידו הק' לומר על כוס גדול.

בשיחה השני' התייחס כ"ק אד"ש לקביעות בימי החודש – ח' שבט שבו "מתו הצדיקים (הזקנים) שהיו בימי יהושע בן נון" והפליא במעלתם של הזקנים שהיו בדרגתו של יהושע, ומצד עצמם היו ראויים להנהיג את ישראל יחד עם יהושע, אלא שמחמת חסרון הדור שאינו מסוגל לקבל "שני דברים" הי' יהושע המנהיג. ומזה מובן גודל העילוי ביום הסתלקותם שבו מתגלים ומאירים כל ענייניהם כו'.

לאחרי שבת הקשו המניחים על ענין זה – ראה בסוף המדור מענה כ"ק אד"ש בכת"ק.

בסיום השיחה השני' אמר כ"ק אד"ש מאמר (כעין שיחה) ד"ה ויהי בעצם היום הזה גו'. אחרי השיחה השלישית חילק כ"ק אד"ש את בקבוקי המשקה. להר"ד חנזין שהכריז על כנס שיתקיים בפתח תקוה אמר כ"ק אד"ש הצלחה רבה, והחל אח"כ לנגן "והריקותי לכם ברכה".

בסיום השיחה הרביעית דיבר כ"ק אד"ש על יהודים שאינם רוצים לצאת מהגלות שיקויים בהם "בשלח פרעה את העם", וסיים שבמקום לדבר על אפשרות זו, מוטב שינגנו ניגון של שמחה. ניגנו "זביוס שמחתכם", בתחילה הי' כ"ק אד"ש בפנים רציניות כשהוא מסמן בראשו הק' להגביר השירה, ולפתע החל לעודד את השירה בידו הק' ונעשה שמח מאוד, תוך כדי שהוא מורה לכו"כ לומר לחיים (להרב וואגלעל מאנגלי' הורה לומר לחיים על כוס גדול) ובד בבד החל למחוא כפיו הק'. באמצע הסתובב פתאום כ"ק אד"ש לעבר הר"ש חפר שעמד לשמאלו והורה לו לאמר לחיים, ואז החל לעודד את השירה בשתי ידיו הק' כשפניו הק' רציניות ביותר, בפעם הראשונה עודד בתנועה קצרה ואח"כ כמה פעמים בתנועות יותר רחבות כשידיו הק' מונפות לעבר כל הקהל, באופן שלא ניתן לתאר על הכתב.

כשסיים כ"ק אד"ש את השיחה החמישית שבה כמעט את כל הכוס, הקהל החלו לנגן, היו שניסו להסות את השירה אך כ"ק אד"ש הורה בידו הק' להמשיך. אח"כ אמר עוד שיחה קצרה אודות עניני העבודה השייכים במיוחד ליום ההילולא ולהכנות לזה כו', והזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה.

לאחר תפלת ערבית יצא כ"ק אד"ש לקידוש לבנה. את הסטנדר העמידו על יד המדרגות הקדמיות של 770, בסמוך לכביש. בשעה 6:30 לערך נסע כ"ק אד"ש לביתו.

יופ ראשון, ט' טבת: כ"ק אד"ש הגיה היום את השיחה ע"ד ההוראות בקשר ליו"ד שבט, ולא נסע לאוהל.

לתפלת ערבית של ליל יו"ד שבט נכנס כ"ק אד"ש בשעה 6:45 לערך. בדרכו חזרה לחדרו הק' הורה בידו הק' להגביר השירה. לערך בשעה 7:15 נסע לביתו.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק ט"ו מתוך יומן
המהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ז

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ז –
לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ק תשי"א, ו' אטל: ביומיים הקודמים (ג-ד) לא נסע כ"ק אד"ש לאוהל ותפלת מנחה התקיימה
בשעה הרגילה. היום נסע כ"ק אד"ש לאוהל וחזר לערך בשעה 6:35.

י"ק אש"ק פ' אה"א, ו' אטל: היום הכניסו לכ"ק אד"ש ספרים חדשים: ספרי המאמרים לאדמו"ר
הרי"צ (תר"פ-פ"א, תרפ"ב-ג) וספר תמונות מהדלקות נרות חנוכה ע"י שלוחי חב"ד ברחבי
העולם, הספר נקרא באנגלית "יהי אור", ג' ספרים אלו נעשו ע"פ הוראות כ"ק אד"ש בחדשיים
האחרונים.

לפני הדלקת נרות ש"ק הלך כ"ק אד"ש לספריה ובדרכו עודד בחזקה את השירה בידו הק',
וביד השני' החזיק כ"ק אד"ש ספר שנראה כמו ספר התמונות הנ"ל. הקהל הגדול – מתוכו
אורחים רבים שהקדימו להגיע ליו"ד שבת – ניגן בהתלהבות, ולפני כניסתו לספרי' עודד שוב
את השירה בידו הק'.

לתפלת קבלת שבת נכנס אד"ש לערך בשעת 5:10. בעת אמירת "לכה דודי" ניגן הקהל וכ"ק
אד"ש עודד את השירה בידו הק' על הסטנדער, והמשיך בזה גם קצת לאחרי שגמרו "בואי
בשלום".

לפתח פתח כ"ק אב"ש לצובי אית השירה בידי הפק' ונעשה את אצונו

י"ק אש"ק קוב"ש פ' אה"א, ת' אטל: בבוקר נודע פירוש הרש"י עליו יתעכב כ"ק אד"ש בהתוועדות, אך
הדבר לא ה' לגמרי ברור, כיון שכ"ק אד"ש אמר על שני פסוקים שידבר על זה או על זה.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

עצמו נעשה בלי גבול (הכי נעלה), עד לאופן
שנעשים דבר אחד ממש, ע"ד המדובר לעיל
בענין "אתפריעו כל נהורין".

ואדרבה: עיקר ההדגשה בזה היא על
הגבול של "זמן" גשמי – כי ברוחניות הענינים
(עד לדרגות "הכי נעלות") יש כבר שלימות
הענינים עד גם השלימות דגאולה (רוחנית),
עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את
הגאולה; כעת צריך להיות פתיחת העינים
הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי
שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה.

וכמובן גם בפשטות: עיקר הגעגועים
לגאולה הם לא כל כך מצד הרוחניות והנשמה,
כי מצד רוחניות הענינים הנשמה בשלימות
וכל הענינים בשלימות (והגם שיהודי נמצא
נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, הרי מצד
הנשמה והרוחניות לא מורגש ("הערט זיך ניט
אָן") חושך העולם), משא"כ מצד גשמיות
הענינים של הגוף, שם בעיקר נרגש ההעלם
והסתר, ובמילא – זה מעורר עוד יותר חזק
את הגעגועים לגאולה.

והחידוש של הגאולה הוא בכך, שהגילוי
ד"אתפריעו כל נהורין" יהיה גם בגשמיות
העולם הנראה לעיני בשר, במקום זמן גשמי,
שייעשה דירה לו ית' בתחתונים. ואדרבה: בזה
מתבטאת ("באשטייט") השלימות גם של

הרוחניות (שלכן לע"ל הנשמה ניזונית מן
הגוף), משום כך הגאולה בגשמיות תביא
גאולה בכל העולמות והדרגות למעלה.

ג. [.] ויהי רצון, שע"י עצם קבלת
ההחלטות בקשר עם יו"ד שבת – כולל, שכל
אחד משתתף בכל הפעולות והמנהגים
הקשורים עם יו"ד שבת, החל מהתוועדות
שעורכים בכל מקום ביום זה, ובשבתות
שלפניו ושלאחריו –

שעוד לפני זה יהיה "הקיצו ורננו שוכני
עפר", ובעל ההילולא בראשנו, ותיכף ומיד
ממש, בפירוש הממשי של "ממש" – כידוע¹¹
שצדיקים קמים בתחה"מ מיד, וחוגגים יחד
איתו את יום ההילולא,

ותיכף ומיד ממש נעשה "בשלח פרעה את
העם"¹², "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"¹³ –
שיוצאים מהגלות והולכים לארץ הקודש,
וירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית
המקדש השלישי, ולקדש הקדשים,

ה' ימלוך לעולם ועד¹⁴.

- 11) זח"א קמ, א.
- 12) ר"פ בשלח.
- 13) שם יד, ח.
- 14) שם טו, יח.

המדורים "דבר מלכות" ו"יומן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל** בן **יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ולעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי ע"ה** ובעלה ר' **יוסף ארי' לייב** ב"ר **משה באר ע"ה**

ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **עבי ע"ה שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש קויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**
ולזכות **כל בני משפחותיהם שיחיו** – לברכות **עד בלי די**

שתיקת הרבנים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. בפרשתנו על הפסוק¹ "ולא יהי' בכם נגף", מפרש רש"י: "אבל הווה הוא במצרים. הרי שהי' מצרי בביתו של ישראל – יכול ימלט, תלמוד-לומר ולא יהיה בכם נגף אבל הווה במצרי שבבתיכם. הרי שהיה ישראל בביתו של מצרי – שומע אני ילקה כמותו, תלמוד-לומר ולא יהיה בכם נגף".

מזה מובן, שבשעת מכת בכורות היו יהודים שהשאירו מצריים בבתיהם, והיו יהודים שאף הלכו לבתי המצריים!

זאת למרות שהכירו את רשעותם של המצרים עוד מהזמן ד"ויקם מלך חדש"²,

[וכשתי הדעות בפרש"י² (רב ושמואל): לדעה הא' שהי' זה מלך "חדש ממש", הרי רואים מיד את רשעותו: זה עתה נתמנה למלך ועוד לא עשה כלום בעניני הנהגת המדינה, הדבר הראשון שעושה הוא: "הבה נתחכמה לו"³ – צרות לבני ישראל, ומכך גם הוראה לימינו אלה שכל כוונת הגוי היא "הבה נתחכמה לו".

וכך גם לפי דעה הב' שהי' זה אותו המלך אלא "שנתחדשו גזרותיו", גם אז רואים את רשעותו: אע"פ שיוסף עשה טובה עבורו ועבור כל ארץ מצרים, שהצילם מרעב ע"ז שקיבץ את התבואה בשני השבע⁴, ועד"ז יעקב ברכו שיעלה הנילוס לפניו (כדברי רש"י⁵), למרות כל זאת הוא אומר אח"כ "לי יאורי ואני עשיתיני"⁶, ומתנהג באופן דכפוי טובה, היינו משלם רעה תחת טובה⁷, גוזר גזירות על בני ישראל, ומלביש זאת בטענות שכליות וכו' כמסופר בתורה⁸]

ובנ"י ראו כבר שהקב"ה נתן למצרים תשע מכות, ושרי פרעה טענו בפניו "עד מתי יהי' זה לנו למוקש"⁹ – שזאת טענו לא פראי-אדם, אלא חכמי פרעה – אעפ"כ, הולך יהודי ומזמין מצרי לביתו כי הוא רוצה למצוא חן בעיניו, בגלל שמרגיש נחות כלפי הגוי!

ובפרט שלא מדובר על סתם גוי אלא גוי בכור, ולכן – כיון שברצונו למצוא חן בעיני הגוי – מזמינו לביתו, מושיבו בראש השולחן, נותן לו נייר שהוא "יהודי"¹⁰ ואומר לו 'אחינו אתה!' וכיון שאותו יהודי מתבייש ביהדותו, לכן אינו אומר לגוי שישנה דרך להתגייר ולהיות מ"ערב רב עלה אתם"¹¹, אלא מכניסו אליו הביתה!...

* השיחה מובאת במלאת 30 שנה לאמירתה.

ספ"ז.

- 1) יב, יג. ע"ד ל' הכתוב מקץ מד, ד. תהלים לח, כא. ועוד.
- 2) שמות א, ח. נת' בארוכה בהתוועדות שלפנ"ז (ש"פ שמות תשל"ו) ונדפס בלקו"ש חט"ז ע' 1 ואילך (וראה שם שם, י).
- 3) מקץ מא, מח-ט. וראה שם נו-נז. ועוד.
- 4) ויגש מז, י.
- 5) הכוונה לחוק האומלל "מיהו יהודי".
- 6) יחזקאל כט, ג. וראה ד"ה באתי לגני השי"ת
- 7) שם יב, לח. ועד"ז שם, לו.

צריכים להבהיר שמבקשים גאולה "למטה מי' טפחים"

כאשר עומדים בתקופה בה מדובר אודות ענין הגאולה ורוצים לפעול ("אויסבעטן") שתהי' הגאולה ובאופן ד"מיד הן נגאלין" – אזי באם לא מוסיפים את המילים שהגאולה תהי' "למטה מעשרה טפחים", אפשר הרי לענות על כך שישנו כבר ענין הגאולה, היות וכאמור "כלו כל הקיצין", שלכן צריכים להבהיר שמבקשים שהגאולה תהי' "למטה מעשרה טפחים".

(תרגום חפשי משיחת מוצש"ק פ' בא, יו"ד שבט ה'תשל"ז - בלתי מוגה)

כבר מרגישים ושומעים את פעמי עקבי המשיח!

התואר "עקבתא דמשיחא" מורה על ב' ענינים הפכיים (לכאורה): מצד אחד – הרי זה "עקב" בלבד, למטה מהראש ולמטה מהלב וכל שאר חלקי הגוף, עד לבחי' הכי תחתונה שברגל, ובלשון הידוע: "אכשור דרא" (בתמי'); ולאידך – בדור זה דוקא תבוא הגאולה, ועד שזמן זה עצמו נקרא כבר "עקבתא דמשיחא" – מפני שכבר מרגישים ושומעים את פעמי עקבי המשיח! ביאת משיח צדקנו היא קרובה כל כך, עד שכבר שומעים את צעדי עקביו של משיח!...

(משיחת ש"פ בא ה'תשד"ח - בלתי מוגה)

לומר שעדיין נשאר ניצוץ שלא נתברר... – דבר מושלל לגמרי!

במשך הדורות היו כמה צדיקים, אשר, בידעם גודל צער הגלות ("שכינתא בגלותא", חב"ד"ניק בגלותא, וסתם יהודי בגלותא), רצו לדחוק את הקץ. וגילו להם מלמעלה שאם ידחקו את הקץ ישארו ריבוי ניצוצות שלא נתבררו עדיין (מפני קוצר הזמן), ועי"ז פעלו לדחות את הקץ לזמן מאוחר יותר וכו'. אמנם, בימינו אלה, בודאי נשלם כבר הביור דכל הניצוצות, שכן, לאחרי אריכות הגלות יותר מ-1900 שנה, טוענים בנ"י: כמה השיעור לחכות... ("וויפל איז אַ שיעור צו וואַרטן") עד כמה השיעור לומר שעדיין נשאר ניצוץ שלא נתברר... – דבר מושלל לגמרי! בודאי נתבררו כבר כל הניצוצות מבלי שיחסר ח"ו אפילו ניצוץ אחד ויחידי, וכיון שכן, לא שייך לדחות את הקץ, ותיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ליל יו"ד שבט ה'תשנ"ג - בלתי מוגה)

שירה בתופים ובמחולות

יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר (כולל גם הימים הסמוכים לפני ולאחריו) שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובסמיכות אליו גם יום ההילולא של אמו, הוא ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה של נשי ישראל, שהנהגתן תהי' ברוחן של הרבניות הצדקניות (נשותיהם של הנשיאים) בעלות היאצ"ט, שעיי"ז נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדקניות, "מה' זרען בחיים אף הן בחיים"², ועוד ועיקר, שכיון שבזכותן של נשים צדקניות שבדורנו באה הגאולה האמיתית והשלימה, אזי "הן בחיים" (גם בעיקר) **כפשוטו ממש**, ובפרט שצדיקים וצדקניות קמים לתחי' ("הקיצו ורננו⁴ שוכני עפר") מיד⁵.

[. .] והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין השירה – כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה:

כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (ברגעי הגלות האחרונים) **בהשירה⁶ ובתופים ובמחולות, על בוא הגאולה האמיתית והשלימה!**

ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה והדרשה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומיד ממש, שהיא מתוך רגש של **צער ומרירות** ("מרים על שם המירור") על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעקה מקרב ולב עמוק "**עד מתי, עד מתי, עד מתי!**"... חזורות הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה ביותר שבאה לידי ביטוי **בהשירה**, מצד גודל הבטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא"⁷, וכבר בא! (משיחות ש"פ בא (ו' שבט) וש"פ בשלח (י"ג שבט) ה'תשנ"ב - מוגה)

(1) ע"פ תענית ה, ב.

(2) ועד"ז בפטירת אשה מישראל, רח"ל, שכאשר "זרעה בחיים", שממשיכים בחיים אמיתיים דתומ"צ כפי שנתחנכו על ידה, כולל ובמיוחד ע"י הפעולות הנוספות בעניני צדקה וחסד שעושים לעילוי נשמתה, אזי "היא בחיים", ועוד ועיקר, שעיי"ז ממהרים ומזרזים ופועלים תיכף ש"היא בחיים" **כפשוטו ממש**, בתחיית המתים (כבפנים).

(3) להעיר מהשייכות לפרשת בשלח – "מניין לתחיית

המתים. – וי"ל שנרמז גם ב"אז ישיר", "משמע לעתיד" (סנהדרין צא, ב ובפרש"י). וראה הערה הבאה.

(4) רינה (שירה) על שלימות הגאולה בתחיית המתים. – וי"ל שנרמז גם ב"אז ישיר", "משמע לעתיד", שקאי (גם) על השירה ד"שוכני עפר" כשקמים לתחי', "הקיצו ורננו".

(5) ראה זה"א קמ, א.

(6) בתכלית הצניעות, כמובן, כהלימוד מדבורה.

(7) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

המדרש מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ד ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי מו"ל כתי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

ב. ולכאורה, הרי מדובר על בית יהודי ("א אידישע הויז") שבו ישנו "הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות"¹², והיהודי אוכל קרבן פסח "צלי אש ומצות על מרורים"¹³, זאת אומרת, שבחיי הפרטיים הוא יהודי דתי; אך כשמביטים אל תוך הבית לראות מי יושב על-יד השולחן, רואים... אהה – יושב שם מצרי!

ומכיון שמלאך הרואה את "הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות" אינו יכול לבחון ולהבדיל (בין היהודי למצרי)¹⁴, במילא מטריחים את הקב"ה בכבודו ובעצמו שיבוא ויראה מה קורה בבית, וכאשר הקב"ה בא – הוא רואה שיושב מצרי בראש השולחן והיהודי מביא לו לאכול מקרבן פסח!

ממה-נפשך: אם הנך יהודי דתי, שלכן אתה אוכל קרבן פסח – הרי משה צוה "כל בן נכר לא יאכל בו"¹⁵? ואם אינך שומע בקול משה – מדוע אתה מקריב קרבן פסח?!

ועד"ז לאיך גיסא (בנוגע ליהודים שהלכו לבתי המצרים): בני ישראל הרי זוכרים ש"יעבידו מצרים את בני ישראל בפרך"¹⁶, ועד עתה הקב"ה כבר נתן למצריים תשע מכות ומשה אומר שעוד מעט תבוא המכה העשירית – מכת בכורות, ואלו הם הרגעים האחרונים של הגלות שמיד אחריהם "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם"¹⁷ – ואף-על-פי-כן ישנו יהודי שאינו רוצה להיות בין יהודים, הולך לבית מצרי ומעמיד את עצמו בסכנה!

והרי אותו יהודי לא למד את פירוש רש"י הנ"ל¹⁸ שאפי' יהודי שהי' בבית מצרי ניצל ממכת בכורות, ולמרות זאת מעמיד את עצמו בסכנה והולך לבית של מצרי, אף שידוע שזה עלול לפגוע בו!

אך אעפ"כ כיון ש"ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא"¹⁹, הלך הקב"ה לבית המצרי והציל את היהודי ממכת בכורות.

וכפי שהמדרש מספר²⁰ שהיו יהודים שלא רצו למול עצמם עד שהגיע הזמן דקרבן פסח, ורק כאשר ריח הקרבן התפשט בכל מצרים והם חפצו לאכול מהקרבן פסח, אך לא יכלו מאחר שמשה צוה "כל ערל לא יאכל בו"²¹, אזי באו למשה ואמרו לו שמסכימים למול עצמם כדי שיוכלו לאכול מקרבן פסח... ונמצא שגם כשכבר הסכימו למול עצמם – עדיין ישבו בבית המצרי!!

ג. עד"ז רואים עכשיו:

אע"פ שמשה אומר "הנה הנה משיח בא" ("אָט אָט קומט משיח") והגאולה תבוא, באים היהודים שיש להם 'דגש-נחיתות' ("אַראָפּגעפּאַלן ביי זיך") בפני הגוי, רודפים אחריו ומכניסים אותו לבית יהודי בין יהודים, ונותנים לו נייר שהוא "יהודי"¹⁰!

ע"ד הצחות – נהגו פעם לספר על מלמד שלמד עם ילד את הסיפור דמכירת יוסף.

12) שם, כג.	17) נוסח ההגדה פיסקא מצה זו ושם לפנ"ז פיסקא ויוציאו.
13) שם, ח.	18) הובא בתחלת סעיף א'.
14) ראה פרש"י שם, כב – ד"ה ואתם.	19) סנהדרין מד, א.
15) שם, מג.	20) שמו"ר פי"ט, ה.
16) שמות א, יג.	21) פרשתנו יב, מח.

ובהקדים – המלמדים בעבר לא היו כמו המלמדים היום שמפרשים את הפסוק ואח"כ נפטרים לשלום ("מ'טייטשט אָפּ דעם פסוק און דערנאָך זאָגט מען אַ גוטן טאָג")... אלא היו מסבירים היטב ומציירים לילד כיצד זה אירע וכו' – וכאשר המלמד למד עם הילד את הסיפור דמכירת יוסף²², זה נגע מאוד לילד – היתכן! יוסף הי' בן זקונים ועקב "עשה לו כנתת פסים"²³, ואח"כ כאשר יעקב שלחו לראות את שלום אחיו²⁴ הם זרקוהו לבור ש"נחשים ועקרבים יש בו"²⁵ – עד שהתחיל לבכות!

כאשר למדו שוב את סיפור מכירת יוסף בשנה הבאה, תמה הילד ואמר: היי! מה אתה הולך לשם שוב? הרי בשנה שעברה כבר היית שם ואתה יודע מה עשו לך, ומדוע הנך הולך לשם עוד פעם?! אם אתה הולך הרי שמגיע לך העונש!...

ועד"ז בנוגע לענינו: הקב"ה כבר נתן למצריים תשע מכות, ואעפ"כ הולך יהודי לביתו של המצרי!

החליטו למסור כל שטח שרק יבקשו

ד. כיצד הגיעו (כיום) למצב כזה – עי"ז שעוברים על "לא תוסיפו"²⁶ הרי זה גורם שיעברו אח"כ על "לא תגרעו"²⁶: אומרים שעכשיו זה הזמן ד"אתחלתא דגאולה", ואח"כ אומרים שכל שטח שמחזירים (לערבים) הוא 'הישג דתי' עד שאח"כ זה נהי' 'הישג צבאי'... מחזירים גבולות בטוחים, שדות נפט וכו', וכל זה נקרא בפיהם 'הישג דתי', ולבסוף אומרים שזוהי "אתחלתא דגאולה"!

יהודים נמצאים בגלות 19 מאות שנה – האם בשביל מעמד ומצב זה היו בני ישראל בגלות כל-כך הרבה זמן?!

מעולם לא היה מעמד ומצב גרוע כהיום, שתלויים כל-כך הרבה בגויים. ומצב זה אינו מצד הגויים, אלא מצד היהודים עצמם שהחליטו שצריך לרעוד מהגויים. מעולם לא הי' מצב כזה שפל שיהיו 'עבדים כנענים'!

אולם כיון שמתבייש לומר שהוא 'עבד כנעני' – לכן אומר שזה 'הישג דתי'!

החליטו למסור כל שטח שרק יבקשו, אלא שבתחילה יעמידו פנים כאילו עומדים חזק על דעתם, אך בפועל יתנו כל מה שיבקשו, רק שימשכו זאת זמן ארוך.

– מדוע צריכים סתם למשוך את הזמן? ככל שמושכים יותר את הזמן ישנו עוד פצוע, ופעמים אף גרוע מזה, רחמנא-ליצלן!

ה. [. .] והרבנים²⁷ אינם עושים מאומה! וכשואלים אותם מדוע אינם מוחים וכו', נענים שאין ביכולתם לעשות כלום ללא הוראה מארץ הקודש... – כאשר מדובר בענינים דהיפך הטוב, אינו אומר שנמנע לעשותם ללא הוראה מאה"ק, אך כאשר מגיע לעשיית דבר טוב – אזי אומר שבגלל היותו בחו"ל אינו יכול להתערב בענינים דארץ הקודש, מכיון שיש שם הרבה רבנים!

ובכלל, איך שייך לומר שאינו יכול לעשות ללא הוראה מאה"ק – מדובר בענין ד"לא תעמוד על דם רעך"²⁸, שפסוק זה נאמר לאו דוקא בשעה ש"רעך" נמצא בביתך, אלא אפי' אם הוא במקום אחר, אפי' רחוק, באם הוא עומד בסכנה מוטל עליך החיוב ד"לא תעמוד על דם רעך". ועד"ז בענינו – כאשר שומע שרוצים להחזיר שטחים, שזהו ענין של סכנה וכו', ישנו אז החיוב ד"לא תעמוד על דם רעך".

ולפועל שותקים ולא עושים מאומה!

הנהגה זו היא בגדר "כבשו פניהם בקרקע"²⁹ – והרי רואים מה התוצאה שהיתה לזה³⁰... וכאמור לעיל, זו אותה ההנהגה שהיתה במצרים כשיהודים הכניסו גויים לבתיהם אע"פ שמששה רבינו אמר להם שתיכף באה הגאולה ("באלד קומט שוין די גאולה");

ועד"ז גם עכשיו: משה אומר שתיכף מגיע משיח, ואעפ"כ מתפעלים מגוי, רודפים אחריו ומכניסים אותו בין יהודים, רחמנא-ליצלן!

ויה"ר שיקויים "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"³¹, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

(משיחת ש"פ בא ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

(28) קדושים יט, טז. (30) סנהדרין שם: "בא גבריאל וחבטן בקרקע כו".
(29) ראה שבת קט, ב. סנהדרין יט, ב. וראה עוד (31) מיכה ז, טו.
עד"ז ב"יחי המלך גליון תקנ"ג ע' 12 ואילך.

מדוע צועקים "משיח עכשיו" בשירה אדירה?

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

[. .] זהו גם הטעם מדוע מרעישים ומעוררים שירעישו ("מ'קאכט זיך אַז מ'זאָל זיך קאַכֶן") בענין זה – שמשיח יבוא עכשיו דוקא, ובלשון הרמב"ם¹ ש"מיד הן נגאלין" דוקא, ומרעישים – שיאמרו ויצעקו זאת, ודוקא באופן של שירה אדירה, ושזה יגיע גם לאלו ש"בשם ישראל יכונה"² שיאמרו זאת גם בלשונם, וההד ("דער אָפּלאַנג") יפעל גם עליהם שיקלטו זאת ("דערהערן"), עד שיפעל בהם התעוררות – שעוד קודם שלמדו לשון הקודש או אידיש – השפה שנתקדשה ע"י אמירת דברי תורה מרבתינו נשיאינו³, מתחיל מהבעש"ט – שגם הם יוכלו כבר להגיד בלשונם, בכל מקום ומקום, שרוצים משיח עכשיו!

ולא רק לרצות ולחשוב על-כך או לומר זאת בניחותא, אלא להגיד את זה בקול רעש גדול ובקול שירה זומרה –

היות ועי"ז שעוסקים בזה בלהט ובאופן כזה שרוצים את משיח עכשיו – הרי זה כמו אבר שממשיך אור וחיות, ופועל שמשיח אכן יבוא עכשיו. ובל' הרמב"ם "ומיד הן נגאלין".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בא ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(1) הל' תשובה פ"ז ה"ה. לקונטרס י"ב תמוז תיש"א (בסה"מ תיש"א ע' 287).
(2) ראה סה"מ תש"ח ע' 263. וראה ההקדמה (3) ראה לקו"ש חכ"א ע' 446 ואילך.

(22) וישב לז, כו-כו.
(23) שם, ג.
(24) שם, יג-יד.
(25) שם, כד ופרש"י.
(26) ואתחנן ד, ב.
(27) הכוונה כאן להרבנים בחו"ל, וכמובן מההמשך.